

I-8. БАЛАМУТ / BALAMUT / SWINDLER

Слова народні / Folk text

Баламуте,	іди	з	хати,
Balamute,	idy	z	khaty,
Swindler,	go	from	[my] house,

Хочеш	мене	закохати,
Khochesh	mene	zakovhaty,
[You] want	me	to seduce,

Закохати	та	й	забути,
Zakovhaty	ta	j	zabuty,
To seduce	and	then	to forget,

Всі	ви,	хлопці,	баламути.
Vsi	vy,	khloptsi,	balamuty.
All	you,	boys,	[are] swindlers.

Поки	тебе,	не	любила,
Poky	tebe	ne	ljubyla,
While	you	[I] not	loved,

Тоді	в	світі	тільки й	жила,
Todi	v	sviti	til'ky j	zhyla,
Then	in	the world	simply	lived,

А	тепер	я	гірко	плачу
A	teper	ja	hirko	plachu
But	now	I	bitterly	weep

Поки	тебе	не	побачу.
Poky	tebe	ne	robachu.
Until	you	[I]	will see.

Баламуте	з	цього	світа,
Balamute	z	ts'oho	svita,
Swindler,	from	this	world,

Баламутиш	мої	літа,
Balamutysh	moji	lita,
Swindle away	my	years,

Баламутиш	мою	душу
Balamutysh	moju	dushu
Swindle away	my	soul

Через	тебе	згинуть	мушу.
Cherez	tebe	z·hynut'	mushu.
Because of	you	die	[I] must.

I-9. ТИ НЕ МОЯ / TY NE MOJA / YOU'RE NOT MINE

Степан Руданський / Stepan Rudansky

Ти	не	моя,	дівчино	дорогая,
Ty	ne	moja,	divchyno	dorohaja,
You	[are]	not	girl	dear,

I	не	мені	краса	твоя!
I	ne	meni	krasa	tvoja!
And	not	for me	beauty	your!

Віщує	думонька	смутная,
Vishchuje	dumon'ka	smutnaja,
Foretells	a thought	sad,

Що	ти,	дівчино,	не	моя!
Shcho	ty,	divchyno,	ne	moja!
That	you,	O girl,	[are] not	mine!

Ти	не	моя!	За	личко	гарне
Ty	ne	moja!	Za	lychko	harne
You	[are]	not	For	a face	pretty

Справляє	хтось	колодія...
Spravljaє	khtos'	kolodija...
[Risks]	someone	mockery...

Мої ж	літа	проходять	марне,
Moji zh	lita	prokhodjat'	marne,
My	years	pass	in vain,

Бо	ти,	дівчино,	не	моя!
Bo	ty,	divchyno,	ne	moja!
For	you,	O girl,	[are] not	mine!

Ти	не	моя!	I	брови	чорні
Ty	ne	moja!	I	brovy	chorni
You	[are]	not	And	brows	black

Милує	інший,	а	не	я,
Myluje	inshyj,	а	ne	ja,
Admires	another,	but	not	I,

I	інший	хтось	тебе	пригорне,
I	inshyj	khtos'	tebe	pryhorne,
And	another	someone	you	will enfold,

А	ти,	дівчино,	не	моя.
А	ty,	divchyno,	ne	moja.
But	you,	O girl,	[are] not	mine.

Ти	не	моя!	Та	що ж	я	маю?
Ty	ne	moja!	Та	shcho zh	ja	maju ?
You	[are]	not mine!	And	what	[do]	I have ?

Чим	похвалюся	тобі	i	я?
Chym	pokhvaljusja	tobi	i	ja?
Of what	will boast	to you	and	I?

Хіба	лиш	тим,	що	тя	кохаю...
Khiba	lysh	tym,	shcho	tja	kokhaju...
Perhaps	only	this,	that	you	[I] love...

А	ти,	дівчино,	не	моя!
А	ty,	divchyno,	ne	moja!
But	you,	O girl,	[are] not	mine!

I-10. НАЩО МЕНІ ЧОРНІ БРОВИ? / NASHCHO MENI CHORNI BROVY? / TO LOSE ONE'S BLOOM AND FADE AWAY

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

Нащо	мені	чорні	брови,
Nashcho	meni	chorni	brovy,
Wherefore	for me	black	brows,

Нащо	карі	очі,
Nashcho	kari	ochi,
Wherefore	dark	eyes,

Нащо	літа	молодії,
Nashcho	lita	molodiji,
Wherefore	years	young,

Веселі,	дівочі?
Veseli,	divochi?
Happy [years],	maiden [years]?

Літа	мої	молодії
Lita	moji	molodiji
Years	my	young

Марно	пропадають,
Marno	propadajut',
In vain	waste away,

Очі	плачуть,	чорні	брови
Ochi	plachut',	chorni	brovy
Eyes	weep,	black	brows

Од	вітру	линяють.
Od	vitru	lynjajut'.
From	wind	shed.

Серце	в'яне,	нудить	світом,
Sertse	vjane,	nudyt'	svitom,
[My] heart	wilts,	moping	through the world

Як	пташка	без	волі...
Jak	ptashka	bez	voli...
Like	a bird	without	freedom...

Нащо ж	мені	краса	моя,
Nashcho zh	meni	krasa	moja,
Wherefore	for me	beauty	my,

Коли	нема	долі?
Koly	nema	doli?
When	there is no	[good] fortune?

Тяжко	мені	сиротою
Tjashko	meni	syrotoju
Hard	for me	as an orphan

На	сім	світі	жити;
Na	sim	sviti	zhyty;
On	this	world	to live;

Свої	люди	—	як	чужії,
Svoji	ljudy	—	jak	chuzhiji,
My	people	[are]	like	strangers,

Ні	з	ким	говорити.
Ni	z	kym	hovoryty.
No one	with	whom	to talk.

Нема	кому	розпитати
Nema	komu	rozpytaty
There is no	one	to ask [me]

Чого	плачуть	очі;
Choho	plachut'	ochi;
Why	weep	[my] eyes;

Нема	кому	розказати
Nema	komu	rozkazaty
There is no	one	to tell [about]

Чого	серце	хоче.
Choho	sertse	khoche.
What	[my] heart	desires.

Чого	серце,	як	голубка,
Choho	sertse,	jak	holubka,
Why	[my] heart,	like	a dove,

День	i	ніч	воркує?
Den'	i	nich	vorkuje?
Day	and	night	coos?

Ніхто	його	не питає,
Nikhto	joho	ne pytaje,
No one	it	asks,

Не	знає,	не	чує.
Ne	znaje,	ne	chuje.
Doesn't	know,	doesn't	hear.

Чужі люди	не	спитають –
Chuzhi ljudy	ne	spytajut' –
Strangers	will not	ask –

Та й	нащо	питати?
Ta j	nashcho	pytaty?
And	why	ask?

Нехай	плаче	сиротина,
Nekhaj	plache	syrotyna,
Let	weep	the orphan,

Нехай	літа	тратить...
Nekhaj	lita	tratyt'...
Let	[her] years	squander...

Плач же,	серце,	плачте,	очі,
Plach zhe,	sertse,	plachte,	ochi,
Weep,	O heart,	weep,	O eyes,

Поки не		заснули,
Poky ne		zasnuly,
Until	[they]	fall asleep.

Голосніше,	жалібніше,
Holosnishe,	zhalibnishe,
Louder,	more pitifully,

Щоб	вітри	почули,
Shchob	vitry	pochuly,
That may	the winds	hear,

Щоб	понесли	буйнесенькі
Shchob	ponesly	bujnesen'ki
That may	carry	turbulent [ones]

За	синєє	море –
Za	synjeje	more –
Beyond	the blue	sea –

	Чорнявому,	зрадливому
	Chornjavomu,	zradlyvomu
To the dark one,		unfaithful one

На	лютеє	горе!
Na	ljuteje	hore!
For	severe	grief!

I-11. Я ВІРЮЮ В КРАСУ / JA VIRJU V KRASU / I BELIEVE IN BEAUTY

Дніпрова Чайка / Dniprova Chaika

Я	вірюю	в	красу,	красі	я	поклоняюсь:
Ja	virju	v	krasu,	krasi	ja	poklonjajus':
I	believe	in	beauty,	to beauty	I	bow:

Од	віку		в	мирові	вона	керує	всім,
Od	viku		v	myrovi	vona	keruje	vsim,
From	time immemorial		in	the world	it	governs	all,

Бо	щастя	є	краса,	краса	є	також	щастя,
Bo	shchastja	je	krasa,	krasa	je	takozh	shchastja,
For	happiness	is	beauty,	beauty	is	also	happiness,

Немає	розділу,	немає	грані	їм.
Nemaje	rozdilu,	nemaje	hrani	jim.
There is no	division,	there is no	boundary	for them.

В	журливий	час		живлюсь	надією	тією,
V	zhurlyvyj	chas		zhyvljus'	nadijeju	tijeju,
In	worrisome	time	[I]	live	on hope	that,

Що	в	найдрібнішому	i	щуплому	зерні
Shcho	v	najdribnishomu	i	shchuplomu	zerni
That	in	the smallest	and	tiny	grain

Все ж	є	захована	жива,	велика	сила:
Vse zh	je	zakhovana	zhyva,	velyka	syla:
Still	is	hidden	a living,	great	force:

Ізпід	снігів	вона	воскресне	на	весні
Izpid	snihip	vona	voskresne	na	vesni
From under	snows	it	will resurrect	in	spring

А	ту,	що	мир	живить	i	рухом	ісповняє,
A	tu,	shcho	myr	zhyvyt'	i	rukhom	ispovnjaje,
And	that,	which	world	nourishes	and	with motion	fills,

Що	дужча	розуму,	що	гріє	в	жилах	кров,
Shcho	duzhcha	rozumu,	shcho	hrije	v	zhylakh	krov,
Which [is]	stronger	than reason,	which	warms	in	veins	blood,

Ты	силу	дивную	без	жалю	хочу	втрatить:
Tu	sylu	dyvnuju	bez	zhalju	khochu	vtratyt':
That	force	strange	without	pity	[I] want	to lose:

Кому	бракує	сил,	кому	бракує	щастя,
Komu	brakuje	syl,	komu	brakuje	shchastja,
To one	lacking	strength,	to one	lacking	happiness,

Хто	плаче,	страждає,	тому	оддам	любов.
Khto	plache,	strazhdaje,	tomu	oddam	ljubov.
Who	weeps,	suffers,	to that one	[I] will give away	love.

I-12. КНЯЖНА / KNJAZHNA / THE PRINCESS

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

Зоре	моя	вечірняя,
Zore	moja	vechirnaja,
O Star	my	evening,

Зійди	над	горою,
Zijdy	nad	horoju,
Rise	above	the hill,

Поговорим	тихесенько
Pohovorym	tykhesen'ko
[We] will talk	quietly

В	неволі	з	тобою.
V	nevoli	z	toboju.
In	captivity	with	you.

Розкажи,	як	за	горою
Rozkazhy,	jak	za	horoju
Tell,	how	beyond	the hill

Сонечко	сідає,
Sonechko	sidaje,
The sun	sets,

Як	у	Дніпра	веселочка
Jak	u	Dnipra	veselochka
How	from	the Dnieper	a rainbow

Воду	позичає.
Vodu	pozychaje.
Water	borrows.

Як	широка	сокорина
Jak	shyroka	sokoryna
How	a wide	poplar

Віти	розпустила:
Vity	rozpustyla:
[Its] branches	spread:

A	над	самою	водою
A	nad	samoju	vodoju
And	above	the very	water

Верба	похилилась...
Verba	pokhylylas'...
A willow	bent over...

Аж	по	воді	розіслала
Azh	po	vodi	rozislala
Until	on	the water	sent forth

Зеленії	віти,
Zeleniji	vity,
Green	branches,

A	на	вітах	гойдаються
A	na	vitakh	hojdajut'sja
And	on	the branches	swing

Нехрищені	діти.
Nekhryshcheni	dity.
Unbaptized	children.

Як	у	полі	на	могилі
Jak	u	poli	na	mohyli
How	in	the field	on	the burial mound

Вовкулак	ночує,
Vovkulak	nochuje,
A werewolf	sleeps,

A	сич	в	лісі	та	на	стрічі
A	sych	v	lisi	ta	na	strisi
And	a screech-owl	in	the forest	and	on	the roof

Недолю	віщує.
Nedolju	vishchuje.
Misfortune	foretells.

Як	сон-трава	при	долині
Jak	son-trava	pry	dolyni
How	anemones	by	the valley

Вночі	розцвітає...
Vnochi	roztsvitaje...
At night	bloom...

A	про	людей...	Та	нехай	їм.
A	pro	ljudej...	Ta	nekhaj	jim.
And	about	people...	But	let	them [be].

Я	їх,	добрих,	знаю,
Ja	jikh,	dobrykh,	znaju,
I	them,	good [ones],	know,

Добре	знаю.	Зоре	моя!
Dobre	znaju.	Zore	moja!
Well	[I] know.	O star	my!

Мій	друзе	єдиний!
Mij	druzhe	jedynyj!
My	friend	sole!

I	хто	знає,	що	діється
I	khto	znaje,	shcho	dijet'sja
And	who	knows,	what	is happening

В	нас	на Україні?
V	nas	na Ukraïni?
In	our	Ukraine?

A	я	знаю.	I	розкажу
A	ja	znaju.	I	rozkazhu
But	I	know.	And	will tell

Тобі;	й	спать	не	ляжу.
Tobi;	j	spat'	ne	ljazhu.
You;	and	to sleep	will not	lie down.

A	ти	завтра	тихесенько
A	ty	zavtra	tykhesen'ko
And	you	tomorrow	quietly

Богові	розкажеш.
Bohovi	rozkazhesh.
To God	will tell.

I-13. ОЙ ПІШЛА Я У ЯР ЗА ВОДОЮ / OJ PISHLA JA U JAR ZA VODOJU / THE JILTED MAIDEN

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

Ой	пішла	я	у	яр	за	водою,
Oj	pishla	ja	u	jar	za	vodoju,
Oh	went	I	into	the valley	for	water,

Аж	там	милий	гуляє	з	другою.
Azh	tam	mylyj	huljaje	z	druhoju.
But	there	[my] beloved	strolls	with	another.

А	другая	тая,
A	druhaja	taja,
And	other	that [one],

Розлучниця	злая,
Rozluchnytsja	zlaja,
Home-wrecker	wicked,

Багата	сусідонька,
Bahataja	susidon'ka,
Rich	neighbour,

Вдова	молодая.
Vdova	molodaja.
Widow	young.

А	я	вчора	з	нею,
A	ja	vchora	z	neju,
And	I	yesterday	with	her

З	сією	змією,
Z	sijeju	zmijeu,
With	this	viper,

В	полі	поскінь	вибирала
V	poli	ploskin'	vybyrala
In	the field	hemp stalks	picked

Та	все й	розказала,
Ta	vse j	rozkazala,
And	everything	told [her],

Що	як	мене	любить,
Shcho	jak	mene	ljubyt',
That	how	me	[he] loves,

Женитися		буде,
Zhenytysja		bude,
Marry	[me]	will,

I	до	себе	злую	суку
I	do	sebe	zluju	suku
And	to	myself	[this] evil	bitch

Просила	в	придане.
Prosyła	v	prydane.
[I] invited	to	[my] wedding party.

Іване	мій,	Іване,
Ivane	mij,	Ivane,
O Ivan	my,	O Ivan,

Друже	мій	коханий,
Druzhe	mij	kokhanyj,
O Friend	my	beloved,

Побий	тебе	сила	Божа
Pobyj	tebe	syla	Bozha
May strike	you	the force	of God

На	наглий	дорозі!
Na	nahlij	dorozi!
On	the unexpected	road!

I-14. В ЯСНУ НІЧ / V JASNU NICH / ON A CLEAR NIGHT

Олександр Кониський / Oleksander Konysky

В	ясну	ніч	у	садок	вже	не	вийде	вона,
V	jasnu	nich	u	sadok	vzhe	ne	vyjde	vona,
On	a bright	night	into	the orchard	already	will not	come out	she,

He	пригорне	мене,	не	підставить	чола
Ne	pryhorne	mene,	ne	pidstavyt'	chola
Will not	embrace	me,	will not	offer	[her] brow

Під	гарячії	губи	мої!...
Pid	harjachiji	huby	moji!...
To	ardent	lips	my!...

He	прониже	мене	її	погляд	палкий,
Ne	pronyzhe	mene	jiji	pohljad	palkyj,
Will not	pierce	me	her	gaze	fervent,

I	на	серці	на	дні	не	загоїть	ніхто
I	na	sertsi	na	dni	ne	zahojit'	nikhto
And	in	[my] heart	at	the bottom	will	heal	no one

Превеликії	рани	мої!
Prevelykiji	rany	moji!
Gaping	wounds	my!

Зрозуміла	вона,	на	всім	світі	одна,
Zrozumila	vona,	na	vsim	sviti	odna,
Understood	she,	in	all	the world	[she] alone

Мій	недуг	і	печаль	і	пекельний	той	жаль,
Mij	neduh	i	pechal'	i	pekel'nyj	toj	zhal',
My	affliction	and	grief	and	infernal	that	sorrow,

Що	повік	не	покине	мене...
Shcho	povik	ne	pokyne	mene...
That	forever	will not	abandon	me...

I	мій	сум	і	нудьгу	розділяла	вона,
I	mij	sum	i	nud'hu	rozdiljala	vona,
And	my	sadness	and	ache	shared	she,

I	коханням	своїм	скільки	раз,	о,	свята,
I	kokhannjam	svojim	skil'ky	raz,	o,	svjata,
And	with love	her	how	often,	Oh,	saint,

Життя	нове	вливала	в	мене!
Zhyttja	nove	vlyvala	v	mene!
Life	new	poured	into	me!

A	тепер?	Hi,	не	жди!	Ти	не	прийдеш	сюди...
A	teper?	Ni,	ne	zhdy!	Ty	ne	pryjdesch	sjudy...
And	now?	No,	do not	wait!	You	will not	come	here...

Серце	змовкни	моє,	старих	ран	не	буди!
Sertse	zmovkny	moje,	starykh	ran	ne	budy!
Heart	fall silent	my,	old	wounds	do not	wake!

I-15. ЗАЦВІЛА В ДОЛИНІ / ZATSVILA V DOLYNI / BLOSSOMS IN THE VALLEY

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

Зацвіла	в	долині
Zatsvila	v	dolyni
Flowered	in	the valley

Червона	калина,
Chervona	kalyna,
A red	viburnum bush,

Ніби	засміялась
Niby	zasmijalas'
As if	laughed

Дівчина-	дитина.
Divchyna-	dytyna.
A girl-	child.

Любо,	любо	стало,
Ljubo,	ljubo	stalo,
Lovely,	lovely	[it] became,

Пташечка	зраділа
Ptashechka	zradila
A bird	rejoiced

І	защебетала.
І	zashchebetala.
And	twittered.

Почула	дівчина
Pochula	divchyna
Heard	the girl

І	в	білій	свитині,
І	v	bilij	svytyni,
And	in	a white	smock

З	біленької	хати
Z	bilen'koji	khaty
From	a white	house

Вийшла	погуляти
Vyjshla	pohuljaty
Went out	to stroll

У	гай	на	долину.
U	haj	na	dolynu.
In	the grove	in	the valley.

І	вийшов	до	неї
I	vyjshov	do	nejі
And	came out	to	her

З	зеленого	гаю
Z	zelenoho	haju
From	the green	grove

Козак	молоденький;
Kozak	moloden'kyj;
A Cossack	young;

Цілує,	вітає,
Tsiluje,	vitaje,
Kisses,	greetс,

І	йдуть	по	долині,
I	jduť	po	dolyni,
And	[they] go	along	the valley,

І	йдучи	співають.
I	jduchy	spivajut'.
And	walking	[they] sing.

Як	діточок	двоє,
Jak	ditochok	dvoje,
Like	children	two,

Під	тую	калину
Pid	tuju	kalynu
Under	that	viburnum bush

	Прийшли,	посідали
	Pryjshly,	posidaly
[They] came,		sat down

I	поцілувались.
I	potsiluvalys'.
And	kissed.

Якого ж	ми	раю
Jakoho zh	my	raju
What kind	we	paradise

У	Бога	благаєм?
U	Boha	blahajem?
Of	God	implore?

I-16. ХІБА ТІЛЬКИ РОЖАМ ЦВІСТИ? / KHIBA TIL'KY ROZHAM TSVISTY / SHOULD ONLY ROSES BLOOM?

Дніпрова Чайка / Dniprova Chaika

Хіба	тільки	рожам	цвісти?
Khiba	til'ky	rozham	tsvisty?
Should	only	roses	bloom?

Хіба	солов'ям	лиш	співати?
Khiba	solovjam	lysh	spivaty?
Should	nightingales	only	sing?

Хіба	нам	для	щастя	весну
Khiba	nam	dlja	shchastja	vesnu
Yea	we	for	happiness	the spring

Минулюю	треба	вертати?
Mynuluju	treba	vertaty?
Past	must	return?

Хіба	тільки	в	ріднім	кублі
Khiba	til'ky	v	ridnim	kubli
Is it	only	in	[my] family	nest

Я	можу	виспівувать	долю?
Ja	mozhu	vyspivuvat'	dolju?
I	can	sing out	[my] fate?

Гріх	птаці	хіба	восени
Hrikh	ptasi	khiba	voseny
A sin	for a bird	is it	in autumn

Хоч	день	політати	на	волі?
Khoch	den'	politaty	na	voli?
Even	a day	to fly	in	freedom?

I,	вивівши	діти,	пташки	у	вирій
I,	vyvivshy	dity,	ptashky	u	vyrij
And,	sending off	[their] children,	birds	to	warm lands

He	зараз	одлітають,
Ne	zaraz	odlitajut',
Do not	immediately	fly away,

Є	квіти,	що	лиш	восени
Je	kvity,	shcho	lysh	voseny
Are [there]	flowers,	which	only	in autumn

Розкішно	цвісти	починають?...
Rozkishno	tsvisty	pochynajut'?...
Luxuriously	to bloom	begin?...

І	часто	хвилина	ясна
I	chasto	khvylyna	jasna
And	often	a moment	bright

Значніша	од	років	настане,
Znachnisha	od	rokiv	nastane,
More important	than	years	will appear,

Тоді	й	серед	льоду	весна
Todi	j	sered	l'odu	vesna
Then	even	among	ice	the spring

В	воскреслому	серці	прогляне.
V	voskreslomu	sertsy	prohljane.
In	a resurrected	heart	will shine through.

I-17. НЕ ТОПОЛЮ ВИСОКУЮ / NE TOPOLJU VYSOKUJU / NEVER TO HAVE LOVED

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

	He	тополю	високою
	Ne	topolju	vysokuju
[It is]	not	the poplar	tall

	Вітер	нагинає,
	Viter	nahynaje,
[That]	the wind	bends

	Дівчинонька	одинокка
	Divchynon'ka	odynoka
A girl		solitary

	Долю	зневажає.
	Dolju	znevazhaje.
[Her]	destiny	disdains.

— Бодай	тобі,	доле,
— Bodaj	tobi,	dole,
— May	you,	O destiny,

У	морі	втопитись,
U	mori	vtopytys',
In	the sea	drown,

Що	не	даєш	мені	й	досі
Shcho	ne	dajesh	meni	j	dosi
That	do not	allow	me	even	now

Ні	з	ким	полюбитись.
Ni	z	kym	poljubytys'.
No one	with	whom	to fall in love.

Як	дівчата	цілуються,
Jak	divchata	tsilujut'sja,
How	girls	kiss,

Як	їх	обнімають,
Jak	jikh	obnimajut',
How	they	are embraced,

I	що	тоді	їм	діється —
I	shcho	todi	jim	dijet'sja —
And	what	then	to them	happens —

Я	й	досі	не	знаю...
Ja	j	dosi	ne	znaju...
I	even	now	do not	know...

I	не	знатиму.	Ой,	мамо!
I	ne	znatymu.	Oj,	mamo!
And	will not	know.	Oh,	mother!

	Страшно	дівувати,
	Strashno	divuvaty,
[It is]	frightening	to be a maiden,

Увесь	вік	свій	дівувати,
Uves'	vik	svij	divuvaty,
All	years	my	to be a spinster,

Hi	з	ким	не	кохатись.
Ni	z	kym	ne	kokhatys'.
Not	with	anyone		to love.

I-18. МИНАЮТЬ ДНІ / MYNAJUT' DNI / THE FLEETING MOMENTS OF YOUTH

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

Минають	дні,	минають	ночі,
Mynajut'	dni,	mynajut'	nochi,
Pass by	the days,	pass by	the nights,

Минає	літо;	шелестить
Mynaje	lito;	shelestyt'
Passes by	the summer;	rustle

Пожовкле	листя;	гаснуть	очі,
Pozhovkle	lystja;	hasnut'	ochi,
Yellowed	leaves;	fade	eyes,

Заснули		думи,	серце	спить,
Zasnuly		dumy,	sertse	spyt',
Have fallen asleep		[my] thoughts,	heart	sleeps,

І	все	заснуло...	І	не	знаю,
I	vse	zasnulo...	I	ne	znaju,
And	everything	has fallen asleep...	And	[I]	do not know,

Чи	я	живу,	чи	доживаю,
Chy	ja	zhyvu,	chy	dozhyvaju,
Whether	I	live,	or	live out [my days]

Чи	так	по	світу	волочусь,
Chy	tak	po	svitu	volochus',
Or	so	through	the world	ramble,

Бо	вже	не	плачу	й	не	сміюсь...
Bo	vzhe	ne	plachu	j	ne	smijus'...
For	already	[I]	do not weep	and	do not	laugh...

Доле,	де	ти?	Доле,	де	ти?
Dole,	de	ty?	Dole,	de	ty?
O destiny,	where [are]	you ?	O destiny,	where [are]	you?

Нема	ніякої!
Nema	nijakoji!
[There] is not	any!

Коли	доброї		жаль,	Боже,
Koly	dobroji		zhal',	Bozhe,
If	a good [one]	[you]	begrudge,	O God,

To	дай	злої,	злої!
To	daj	zloji,	zloji!
Then	give	a wicked,	wicked [one]!

Не	дай	спати	ходячому,
Ne	daj	spaty	khodjachomu,
Do not	allow	to sleep	the walker,

Серцем	замирати
Sertsem	zamyraty
The heart	to expire

І	гнилою	колодою
І	hnyloju	kolodoju
And	like a rotten	log

По	світу	валятись.
По	svitu	valjatys'.
In	the world	to wallow.

А	дай	жити,	серцем	жити
А	daj	zhyty,	sertsem	zhyty
But	allow	to live,	with the heart	to live

І	людей	любити,
І	ljudej	ljubyty,
And	people	to love,

А	коли	ні...	То	проклинать
А	koly	ni...	То	proklynat'
And	if	not..	Then	to curse

І	світ	запалити!
І	svit	zapalyty!
And	the world	to set ablaze!

Страшно	впасти	у	кайдани,
Strashno	vpasty	u	kajdany,
[It is] frightening	to fall	into	chains,

Умирать	в	неволі,
Umyrat'	v	nevoli,
To die	in	captivity,

А	ще	гірше –	спати,	спати,
А	shche	hirshe –	spaty,	spaty,
And	still	worse –	to sleep,	to sleep,

І	спати	на	волі –
І	spaty	na	voli –
And	to sleep	in	freedom –

І	заснути	на вік-віки,
І	zasnuty	na vik-viky,
And	to fall asleep	forever,

І	сліду	не	кинуть
І	slidu	ne	kynut'
And	a trace	not	to leave

Ніякого:	однаково –
Nijakoho:	odnakovo –
Of any kind:	all the same –

Чи	жив,	чи	загинув!
Chy	zhyv,	chy	zahynuv!
Whether	lived,	or	died!

Доле,	де	ти?	Доле,	де	ти?
Dole,	de	ty?	Dole,	de	ty?
O destiny,	where [are]	you?	O destiny,	where [are]	you?

Нема	ніякої!
Nema	nijakoji!
[There] is not	any!

Коли	доброї		жаль,	Боже,
Koly	dobroji		zhal',	Bozhe,
If	a good [one]	[you]	begrudge,	O God,

To	дай	злої,	злої!
To	daj	zloji,	zloji!
Then	give	a wicked,	wicked [one]!